

Îți amintești primul miracol?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“Pentru că revelația unirii desăvârșite aceasta e:
te regăsești pe tine în clipa când te pierzi.” Mircea Eliade

- Cum se numea povestea-n care iarna
N-avea sfârșit? Regatul ei de gheață,
Nestrăbătut de nimeni niciodată,
Împodobit cu țurțuri fără viață

Eu l-am parcurs... Nu am nicio dovadă,
De ce vrei tu să îmi găsești o scuză,
Când urmele acestea pe zăpadă
Sunt tot ce am și tot ce mă acuză.

Pe unde-am fost te-am căutat cu trudă
Și de-a fost greu, la capătul ideii
Am înnodat miracolul iubirii
Și am plecat spre Cana Galileii.

- De ce crezi tu că biblica-ntâmplare
S-a consemnat, acolo,-n Galileea,
Când apa-n vin și mugurul în floare
S-au preschimbat? Bărbatul și femeia

Au fost sortiți pe veci să rotunjească
Destinul ca pe-o pâine arsă-n vatră,
În carnea lor anafura cerească
Și-a-nfipt adânc tulpina ca-ntr-o piatră...

De-aceea-ți jur că nici hotarul iernii,
Nici gheața ei, atotstăpânitoare,
Nu-mi vor opri cărarea spre vecernii
Să-ngenunchiem tăcuți lângă altare.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș